

Spominjajmo se v molitvah rajnih! Kratke tedenske novice

Dva smrtna slučaja v Bohovi pri Mariboru. Dne 15. januarja t. l. je mirno v Gospodu zaspala ga. Ottilija Grašič v 61. letu svoje starosti. Bolehala je dolgo vrsto let, a je bolezen vdana v voljo božjo potrpežljivo prenašala. — Omeniti pa moramo, da smo spremili na njegovi zadnji poti gosp. Šurec Ivana, kmeta iz Bohove, v 73. letu njegove starosti. Kako sta bila priljubljena med vaščani, je pokazal pogreb obeh. Vsemogočni Bog naj bo obema bogat plačnik, preostalim domačim pa naše iskreno sožalje!

Majhenova tetica umrla pri Sv. Jakubu v Slov. goricah. Položili smo v grob zadnjo Majhenovo tetico, Liziko Majhen. Majhenova hiša v Gor. dolu je bila zadnjih 80 let vedno najlepši zgradbeni samo globokovernega življenja, ampak tudi narodnozavednega. Daleč naokrog so radi tega bile znane Majhenova dekleta. V času najhujših narodnih bojev so našli tam zavetje vsi južni borci za ohranitev slovenske zemlje tu ob meji. Tudi »Slov. gospodar« je od svojega začetka bil tu vedno najljubši gost. Poleg tega pa je bila tu doma vedno misel za napredek, naj bo že v prosveti ali gospodarstvu. Prav posebno srečo je ljubi Bog dal tej hiši s tem, da novi rod zvesto sledi svetlim vzorom, ki jih je dajala ta hiša. Dobra predvojnja matuška Rusija je dala svojega dobrega sina, da nadaljuje delo Majhenovih deklet.

Narodno zaveden mož umri pri Sv. Benediktu v Slov. goricah. Na novega leta dan smo pokopali posestnika Matijo Zimica z Drvanje v 62. letu starosti. Mnogo ljudi ga je spremlilo na zadnji poti. Bil je po besedah g. dekana vrh katoliški mož, zvest družbenik moške Marijine družbe, ki se je vsako prvo nedeljo v mesecu udeležil skupnega obhajila. Bil pa je tudi narodno zaveden mož, dolga leta odbornik bivše občine Drvanja, ki je znal s sprotno besedo tudi drugim prižgati luč pravega spoznanja in se ni strašil potov in žrtev, kadar je šlo za zmago naše stranke. Naj v miru počiva z gledni družinski oče! — Žalujočim naše sožalje!

Smrt vestnega in vzornega katoliškega vzgojitelja. Pretekli teden je v soboški bolnišnici v Prekmurju neizprosna smrt v 57. letu starosti pokosila življenje vzornemu šolskemu upravitelju Janezu Rakocy. Pokojnik je nad trideset let služboval v Gomilicah, kjer so ga otroci in domačini vzljubili kakor svojega in se skoraj niso mogli ločiti od njega, ko je odšel v zasluženi pokoj na svoje posestvo v Martjance. Bil je učitelj starejše generacije, zato je poučeval še tudi v onih časih, ko so naši ljudje živeli še v suženjskih okovih. Takoj po prevratu pa je nastopil službo v svobodni državi ter bil vedno in povsod zaveden državljani in dober vzgojitelj. Naj počiva v miru, užaloščeni soprogji in hčerki pa naše sožalje!

Po dolgi in mučni bolezni je v Gospodu zaspal. Pri Sv. Andražu v Halozah je v Gospodu zaspal po dolgi in mučni bolezni posestnik Jakob Vidovič iz Velike Varnice. Pogreb blagopokojnega se je vršil ob veliki udeležbi sorodnikov, prijateljev, znancev in domačih faranov.

V veliko žalost je spravila smrt dobro Lampretovo hišo v Laporju, ko jim je ugrabila kot čebelica pridno gospodinja Katarina Kamenik v 77. letu njene starosti. Poleg moža žaluje za njo pet dobro vzgojenih otrok. Zgledni gospodinjini naj sveti večna luč!

V cvetu mladosti. V najlepšem cvetu mladosti je po težki mučni bolezni, ki jo je prenašala z veliko potrpežljivostjo, umrla v mariborski bolnišnici Dragica Brglez, hči šolskega upravitelja v Čadramu, učenska učiteljica z avda šolskih sester v Mariboru. V soboto, 25. januarja, je bila pokopana ob obilni udeležbi. Pogreb je vodil njen bivši katehet, duh. svetnik Franc Hohnjec, župnik v Čadramu, ki je ob odprtem grobu spregovoril ganjive poslovilne besede. Rajna Dragica naj v miru počiva, staršem in bratom naše sožalje!

Dobra mati in posestnica umrla. V Lihovjah pri Celju je umrla sredi januarja in je bila pokopana ob obilni udeležbi 58 letna posestnica Marija Gračner, dobra mati petih odraslih otrok. Njena hiša je bila naročena samo na katoliške liste. Dobri mamičci svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Glinškemu Janžu v spomin (St. Vid pri Planini). Kar verjeti nisem mogel, ko so mi sporočili od doma, da je umrl moj 78 letni prijatelj Janez Sešek — znan kot Glinški Janž. Na večer so prišli spomini in videl sem ga pred seboj prav takšnega, kot se je bil nekda: vesel in razigran, a tudi moder in izkušen. Po vsej šentvidski župnji in še daleč naokrog so ga vsi poznali. Doma je bil ob izvru Bistrice pod Sv. Miklavžem, kjer je na stara leta, ko se je poln izkušenj in z globokim poznavanjem življenja vrnil iz tujine, s sestro Zefko živel vzorno krščansko življenje. Vsi smo vedeli o njem le eno: Janž je pravi kristjan. Bodi mu tudi na tem mestu ta pohvala. Kako ga je ljudstvo spoštovalo, je izkazal njegov lepi pogreb. V skromnih razmerah sta živel s sestro, a živila sta pošteno, saj je Janž znal z vsakovrstnim delom prislučiti vsakdanjega kruha. Edino veselje mu je bila cerkev, kjer je črpal notranjo moč, čitanje knjig, kjer je spoznaval življenjske tajne, opravljanje dobrih del, in njegova Glinja jama, kamor sva se mnogokrat spustila in občudovala lepote skritega podzemeljskega sveta. Še na novega leta dan sva kovala načrte, kako bi to jamo udobno uredila. A Gospod ga je poklical k sebi, da mu da plačilo za vsa dobra dela in trpljenje. — Janž, spomni se nas, ki smo še ostali! Mi Te bomo ohranili v najlepšem spominu. Daj Bog pravičnemu svoj mir!

Smrt je končala življenje dobri materi. Iz Podčetrtka poročajo: Dne 18. januarja je umrla Ana Počivavšek, rojena Hrušovar iz Imenega. Smrt je končala njeno trpljenje, trpeli pa bodo radi njene izgube mož in otroci. Deveterim otrokom je dala življenje in jim bila skrbna mati. Požrtvovalno, da, preveč požrtvovalno je delala in se trudila ob strani svojega moža za svojo rodino; prežgodaj si je bolezen mogla v njej izbrati svojo žrtev, da je v njo položila kal smrti. Že pred leti jo je zadela delno mrtvoud, a še je delala naprej, dokler ni oslabele srce popolnoma

Na Bolgarskem obsega civilna mobilizacija vse državljane ne glede na spol od 16. do 70. leta. Vodstvo civilne mobilizacije bo skrbelo za boj proti vohunstvu, škodljivi propagandi in proti povišanju cen.

Predsednik Roosevelt je prišel sam k sprejemu novega angleškega veleposlanika in bivšega zunanjega ministra Halifaxa. Doslej se še ni zgodilo, da bi predsednik Združenih držav sam prišel sprejeti kakšnega veleposlanika.

Francoski maršal Petain je imenoval 188 članov v posvetovalni parlament, ki pa nima zakonodajne moči. Svet ima tudi 69 dosežanjih senatorjev in poslancev.

Madžarski zunanji minister grof Csaky je umrl 27. januarja v Budimpešti v starosti 47 let. Rajni veliki državnik je podpisal 1940 pristop Madžarske k zvezi Nemčija—Italija—Japonska in prijateljsko pogodbo z Jugoslavijo.

Hitlerjev namestnik Rudolf Hess je poudaril v svojem govoru na zborovanju zveze visokošolcev v Monakovem, da se približujejo veliki dogodki, ki bodo zapustili po Hessovem prepričanju posledice za tisočletja.

Rooseveltov republikanski protikandidat Wendell Willkie je dospel v London. Willkie bo ostal v Angliji 15 dni.

Bivši ameriški poslanik v Franciji, William Bullitt, je izjavil v parlamentu v Washingtonu, da so dobile Petainove francoske vojne ladje ukaz, da se upro vsakemu poizkusu, da se vzame Franciji njena vojna mornarica za nefrancoske cilje.

Ravnatelj italijanskega lista »Telegrafo« Ansaldo piše, da ima Italija le eno pot, ta je, da nudi sovražniku ogorčen odpor in nadaljuje vojno do kraja, ker v vsakem drugem primeru bi doživel italijanski narod strahovito razočaranje in bi padel pod anglosaško svetovno vladarstvo.

Državni upravitelj v Romuniji, general Antonescu, je stri z vojsko vstajo Železne garde. Aretirani so bili številni voditelji gardistov, med njimi tudi podpredsednik vlade Horija Sima. Sestavljena bo nova generalna vlada brez zastopnikov Železne garde.

Vrhovni poveljnik angleške armade v Afriki, general Wawell, se je mudil te dni v grški prestolnici Atenah, kjer se je posvečeval z grškimi vojaškimi osebnostmi glede pomoči, ki jo nudi Anglija Grčiji v vojni proti Italiji.

Že cel teden ni bilo nemških napadov na Anglijo, ker je slabo vreme, ker mora voditi Nemčija zračno vojno na dveh frontah in ker se pripravlja Nemčija za odločilni napad na angleški otok.

Sovjetski vojski krogi naglašajo: Dokler je v Sredozemskem morju angleško brodovje, je vprašanje nemško-italijanskega vdora čez Sicilski preliv v Afriko podobno vprašanju nemškega vpada čez Rokavski preliv v Anglijo.

V Berlinu krožijo razna mnenja. Eni trdijo, da se bodo začeli razvijati novi dogodki na jugovzhodu Evrope, drugi menijo, da v Sredozemlju s posebnim ozirom na Francijo, tretji trdijo, da bo predmet napada Anglija.

»Da, da — da, da... Dokler sem še mlada, se ne mudi... Seveda bom bajto njemu zapisala, če mu bo treba. Saj nimam drugega svojega in dober, priden pob je.«

»Le ne odlašaj preveč! Naj ti učitelj napiše testament — moj oče ti ga tudi napišejo.«

»Da, da, ko bom v letih. Poprej moram še v Trnju Devico Marijo vprašati... Zdaj moram pa iti. Zbogom, Julka, srečno! Mudi se mi, mudi.«

Vzdignila je koš in je naglo odšvedrala.

Bilo je nekaj dni pozneje — Julka je bila spet pri živini na paši — iznenada je prišel Judež in je obstal na poti blizu dekleta. Polglasno jo je poklical:

»Julka, malo stopi sem, bodi tako dobra! Ne bom ti dolgo v nadlego.«

Julka je oklevala; počasi se je približala lesi in je vprašala hladno:

»Kaj bi rad?«

»Nekaj bi te rad prosil. Ono bart si mi rekla, da sem napravil Gorniku veliko škodo, ko sem mu vožo na polje napeljal. Več ko osem sto dinarjev ne bo škode. Toliko sem zdaj spravil vkup. Ali jih smem tebi dati, da jih ti Gorniku v roke spraviš?«

Za trenutek so dekletu oči od veselja zasijale, potem pa je odgovorila zbadljivo:

»Ti si mi pravi! Rad bi, da bi mene obdolžili.«

»Tebe nihče ne bo dolžil. Še na misel ne bo prišlo komu, da bi bila ti kaj takega storila.«

»Pa to bi si mogli misliti, da sem v prijateljstvu s tistim, ki je ono hudobijo napravil.«

Zardel je do ušes in je stisnil zobe, da so zaškrtali.

»Daj denar gospodu kaplanu,« je svetovala, »pa gospoda prosil, naj uredijo! Gospod to najlaže naredijo.«

»Da, da, prav imaš, Julka, kaplan bodo najbolje naredili. Meni to še na misel ni prišlo.«

Čakal je, da bi še kaj rekla. Ko pa je trdovratno molčala, je stopil od lese nazaj na pot in se namenil dalje. Tedaj je rekla:

»Ti — ti — ti — počakaj še malo, naj ti še nekaj povem! Ljudje vejo dosti dobrega o tebi; pravijo, da si postal čisto drug človek. Če boš ostal trden, boš še učakal, da te bodo v časti imeli in spoštovali... Zdaj pa pojdi!«

»Zahvalim se ti, Julka!« je odgovoril toplo. »Srečno!«

Potem je odšel z naglimi koraki. Čeprav ga je dekle tako na kratko odpravilo in se očitno izognilo, da bi ga z imenom poklicalo, je vendar občutil v srcu srečo, kakršne že od Bog ve kdaj ni občutil.

dviga svet, ki bo v doglednem času zrasel čez morsko gladino. Na tem otoku bo prostora za 25 milijonov ljudi. Nauty sodi, da bo nova kopnina ugodna za gojitev sladkorne pese, kave, pšenice, koruze in tobaka. Mož opozarja ameriško vlado, naj se pravočasno pobriga za to, da postane lastnica novega ozemlja.

Na Nizozemskem so potegnili 1400 ladij iz vodá. Od takrat, ko je bila na nizozemskem prostoru končana sedanja vojna pa do danes, so v tej državi potegnili iz rek, prekopov in obrežnih vodá že preko 1400 ladij, ki so bile poplajene za časa poletnih bojev. Ugotovili so, da 6 do 7 % ladij ne morejo več popraviti.

in obstalo. V torek, 21. jan., smo njeno truplo zagrnili z zemljo ob navzočnosti mnogobrojnega občinstva, posebno mater članic Marijine družbe za žene, ki so spremile svojo tovarišico na zadnji poti. Naj v miru počiva! Rodbini izrekamo naše sožalje!

Smrt je kosila pri Sv. Križu pri Rog. Slatini. Smrti kosil. Dne 25. t. m. smo pokopali na en dan kar tri osebe, in sicer: Bele Marijo, prevzitarico iz Nimnega, Hrepevnik Janeza, pos. sina iz Nezbiš. Še isti dan se je ustavila smrt pri starem Cverlinu Lovrencu pri Sv. Trojici. Slednji je bil mnogo let cerkovnik na Rodnah. Naj počivajo v miru.

Dva tipina preminula pri Sv. Ruperta nad Laškim. Prava mučenica je bila Hercog. Marija, p. d. Starčeva, ki je 16. jan. doživel: celih 9 mesecev je bila ta dobra mati prikovana na bolniško posteljo, kjer je morala prenašati nepopisne bolečine, povzročene po revmatizmu. Samo njena globoka vera in zaupanje v Boga ji je dala moč, da je svoje veliko trpljenje voljno prenašala. Veliko število sorodnikov, sosedov in znancev je rajno sprejelo na njeni zadnji zemeljski poti. Blaga mati, počivaj v Gospodu! Dne 15. jan. pa je na Javorniku umrl Jožef Starkel, p. d. Langerjev. Bil je na svetu ubogi Lazar, pa je zdaj bogat pri Bogu. Bog ti daj sladke odpočitek v večnosti!

Najstarejši faraon umrl pri Sv. Miklavžu nad Laškim. V ponedeljek, dne 20. januarja, je umrl na Koncu najstarejši človek v naši župniji. Se-

liš Anton, po domače stari Jake. Rojen je bil 17. januarja 1852, je torej izpolnil 89 let. Do letošnje hude zime je še skoro vsako nedeljo prišel pol ure daleč k službi božji. En sin je padel v vojni, a dva sta na bolezni, ki sta jo dobila v

vojni, umrla doma, med temi tudi tisti, ki je bil gospodar doma. Ker so pomrli tudi vnuki, otroci sina gospodarja, je tako blagi starček živel pri tujih ljudeh. Vladalo pa je v hiši pravo, mirno in zgledno življenje. Svetila mu večna luč!

Dopisi

Slovenjgraški okraj

Razbor pri Slovenjem Gradcu. Kakor drugod ob meji, smo tudi pri nas priredili šolsko božičnico na imendan našega g. župnika Obiaka Antona, to je 17. jan. Pri tej priliki je bilo obdarovanih več fantov in deklet šolarjev z obleko in spodnjim perilom, kakor s čevlji in s šolskimi potrebščinami, tako da ni noben šolar odšel praznih rok domov. Slovesnost je bila tem lepša, ker so bili navzoči številni starši otrok, kateri so pogumno nastopali pri deklamacijah božične igre in pevskih točkah, za kar gre zahvala tukajšnjim učiteljem in šolskemu odboru, ki se veliko trudijo za povzdig šolstva. Zahvaljujejo se pa vsi obdarovani številnim darovalcem, trgovcem in tverdkam v Slovenj Gradcu za lepa darila. Posebna zahvala gre gosp. Skubecu Rihardu, veleposestniku na Uršdnem dvoru, ki je poslal lepo darilo v denarju. Poklonili smo se tudi spominu blagopokojnega voditelja dr. Korošca, velikega prijatelja šolske mladine.

Dravska dolina

Selnica ob Dravi. Dne 19. januarja se je vršil pri nas kmetijskostatkovni tečaj, na katerem so predavali gg.: okrajni kmetijski referent Filipič o svinjereji, inž. Adamič in inž. Šturm pa o sadjarstvu. Nadaljevanje tečaja se je vršilo obenem z občnim zborom krajevne KZ v petek, 24. januarja, ob oblihi udeležbi kmečkega prebivalstva, predvsem posestnikov-gosodarjev iz zelo obširne občine, kar je vsekakor zelo hvalevredno. Predaval je g. referent o svinjereji, okrajni živnozdravnik g. Zemljič o kužnih boleznih, g. inž. Adamič pa je predaval o pomenu združništva kot uvod v občni zbor KZ namesto slučajno zadržanega bivšega poelanca g. Špindlerja. Zelo razveseljivo je dejstvo, da se tudi začnejo kmečki ljudje bolj zanimati za svojo strokovno organizacijo, kar so pač predvsem povod sedanji hudi časi, ker pač uvidijo, da od nikoder drugje ne morejo pričakovati pomoči kakor v lastni organizaciji, katera bo res zastopala samo njihove koristi, ter da se tako strnjeni postavimo v bran vsemu, kar je proti našim načelom in življenjskim pravicam. Kmetje, prav je tako, le trdno se oklenimo svoje organizacije in naj med nami vlada sloga, da bomo tako imeli tudi mi več vpliva na javno življenje.

Pohorje

Sv. Lovrenc na Pohorju. Zadnji dve nedelji so bile pri nas podvezne smučarske tekme mariborske ZFO. Odlično je sodeloval tudi domači Fantovski odsek. Pri patrolnem teku si je letos že drugič pridobil prehodni pokal mariborskega

župana dr. Juvana. Tekmovale so tudi mladenke domačega Dekl. krožka. 16. januarja se je vršil v tukajšnjem Društenem domu tečaj Katoliške akcije za kmečka dekleta. Vodila ga je gđc. katehistinja z Betnave. Tečaja so se poleg domačih deklet udeležila še dekleta iz Pušcave in iz Sv. Ožbalt. Potrebni so taki tečaji za našo mrzlo Dravsko dolino, da bi se vsaj malo razgibala. Tako smo hladni tu ob Dravi in za kaj verskega tako malo dovzetni. — V domu se je pred kratkim uprizorila pretresljiva igra »Svetišče gorje«. Za Svečnico pa pripravljajo igralska družina Kmečkega bralnega društva veseligr, polno smešnih prizorov »V mlinu za potokom«. Kdor se hoče nasmejati, naj pride. Prijatelji vabljeni!

Radvanje pri Mariboru. V nedeljo, dne 26. januarja, se je vršil občni zbor našega Prosvetnega društva, ki je pričal o smotrnem in požrtvovalnem ter zelo plodonosnem delovanju te velevažne prosvetne organizacije. Predsednik Prosvetne zveze rektor dr. Hohnjec je izpregovoril spominske besede v proslavo dela in veličine rajnega slovenskega voditelja dr. Korošca. Hkrati je raztolmačil potrebo in pomen krščanske in slovenske narodne prosvete, zlasti za našo narodno in državno mejo. Izvoljen odbor, ki mu načeluje vrtnar Kranjc in mu tajnikuje g. kaplan Duh, bo začelo delo z verno in uspehom nadaljeval.

Reka pri Hočah. Lepo in krasno uspelo božičnico šolskih otrok je priredilo šolsko upraviteljstvo v Reki pri Hočah dne 19. jan. 1941 ter ob tej priliki obdarovalo nad 200 otrok. Bilo je razdeljenih 35 parov izvrstnih čevljev v vrednosti nad

OBJAVA GLEDE KNJIŽNIH NAGRAD

Vsem, ki so naročili Cirilovo knjižnico ali pa še mislijo isto naročiti, sporočamo, da smo na prošnjo mnogih naročnikov podaljšali rok za žrebanje do zadnjega marca, češ da morajo sedaj za novo leto plačevati predvsem naročnino za razne liste.

Istočasno vabimo vse zasebnike kakor tudi društva, ki imajo svoje knjižnice, da si naj nabavijo knjige iz Cirilove knjižnice. Kdor nima seznama, naj piše ponj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Tam dobite tudi pogoje za žrebanje.

Knjige lahko kupite tudi v vseh naših podružnicah v Mariboru, Ptujju in Trbovljah.

Tiskarna sv. Cirila.

Zemljevid k bojem v severni Afriki

Ljudje bivajo v ceveh. Januš Golec:

O starogrškem modrijanu Diogenu je znano, da je živel v sodu. A da živi kar celo mesto v lončenih ceveh, pa spada že k čudovitostim naše dobe. V Medeninu, to je v južnotunezijskem mestu v severnoafriški puščavi, kjer sonce podnevi vse neusmiljeno požge in kjer ponoči ni nobenega kuriva zoper precejšen mraz, si puščavski prebivalci narejajo dolge cevi iz ilovnate lončevine, ki ležijo večkrat druga vrh druge v več nadstropjih. Svetlobni predel, ki segajo od najvišjega nadstropja do tal, omogočajo ljudem, da se morejo pregibati v notranjosti cevi. V tem mestu iz cevi, ki je bilo znano po legi že Rimljanom, živi krog 5000 prebivalcev, ki so v večnem boju z mučnim pomanj-

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Utrdbe, orožje in strelivo nikakor ni vse, da poveljnik odpodi ali se ubrani napadalca. Glavno za napad in obrambo je in bo ostal dobro izvežban vojak.

Kake stalne večje posadke Maribor ni premogel, ker je bil premajhen in bi ga bilo vojaštvo preveč stalo. Za prvo silo je imel poveljnik mesta nekaj mož pri rokah in tudi oba gradova sta bila zasedena od oboroženih landsknehtov.

Kakor hitro pa je pretila mestu resnejša nevarnost, je bila naloga mestnega poveljnika, da je oskrbel izvežbano posadko in si zagotovil pomoč od zunaj. Poveljnik Wildenrainer je imel desno roko pri novačenju in vežbanju brambovcv v osebi mestnega stražmojstra Kajetana Hercoga. Omenili smo že, da je bival pribočnik mestnega poveljnika v najbolj visokem stolpu, od koder je imel razgled po utrdbah in okolici. Kajetan Hercog je bil v letih dvojne oblege Maribora znana in spoštovana osebnost, ki je lahko nadomeščala poveljnika povsod radi poznanja razmer. Mariborčani mu niti niso, da

ga je rad cukal v mirnih časih, a je bil na mestu, če je opazil s stražnega stolpa sovražnika.

Zavrnjena snubitev

V zimi 1531/32 se je pojavil nenadoma v Mariboru graničarski stotnik Pero Čatorič z 20 uskoškimi jezdecimi kot spremljevalci. Javil se je pri pobratimu Kristofu, kateri ga je vzel na stan, njegovo konjenico pa je porazdelil na hleve premožnejših meščanov. Pero je prinesel mestnemu poveljniku ustrezno ponudbo svojih sorjakov, da bi jih bilo pripravljenih kakih pet sto stopiti med branilce Maribora proti preskrbi in dobri denarni nagradi. Gospod Kristof je bil mnenja, da je za tako izdatno pomoč potreben pristanek deželnih stanov v Gradcu. Ti morajo sklepati o vojaški soldnini, ker neznan mariborsko mesto bi samo težko zmoglo v več mesecev segajoče vzdrževanje v prehrani ter plačilu. Uskok je bil zadovoljen z zavlačevalnim odgovorom, saj se mu ni mudilo nikamor in obdravski Maribor je bil nekaj drugega kakor dolgočasna in do golih kosti oplenjena turška granica.

Mariborčani so videli uskoke prvič. Že po par dneh so se čudili, da branijo ti ljudje Hrvatsko ter Slovenijo pred Turčini, s katerimi so v marsičem izenačeni.

Stotnik Pero se je izkazal vrednega poveljnika sodrge, katera se vsiljuje med štajerske brambovce. Par dni bivanja pod gostoljubno streho gospoda Kristofa je od-